

МЕТОДИ АНАЛІЗУ РІВНЯ ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

ВАХНОВАН М. М., викладач кафедри іноземних мов Національного медичного університету ім. О. О. Богомольця

У статті запропоновано розробку методичних рекомендацій з організації та проведення діагностики мовної підготовки та рівня оволодіння іноземною мовою студентів-медиків, а також обґрунтовано переваги використання тестових методів контролю знань студентів.

Мовна підготовка, діагностика, тестування, метод контролю знань, рівень оволодіння іноземною мовою.

В статье предложена разработка методических рекомендаций по организации и проведению диагностики языковой подготовки и уровня овладения иностранным языком студентов-медиков, а также обосновано преимущества использования тестовых методов контроля знаний студентов.

Языковая подготовка, диагностика, тестирование, метод контроля знаний, уровень овладения иностранным языком.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Умовою успішного навчання на сучасному етапі розвитку освіти стає формування нового освітнього середовища, що надасть змогу найбільш досконало оволодіти сучасними знаннями. Організація учбового процесу зумовлена сьогодні пошуком нових методів діяльності у навчальному процесі. Забезпечення якості вивчення мови на рівні міжнародних вимог є одним із важливих завдань у галузі викладання іноземних мов. Досягнення високого рівня володіння іноземною мовою не можливе без ґрунтовної мовної підготовки студентів. Саме тому головним принципом навчання іноземній мові у вузі є навчити студентів користуватися іноземною мовою як засобом спілкування у професійно-орієнтованих комунікативних ситуаціях їхньої майбутньої професії. Невід'ємною складовою фахової підготовки студентів-

медиків виступає діагностика мовної підготовки, що дозволяє виявити можливі прогалини у знаннях і, як наслідок, скорегувати програму навчання. Багато університетів впроваджують у практику тестування як один з основних засобів проведення проміжного та підсумкового контролю знань студентів. Спочатку складалося враження, що тестові технології допоможуть вирішити якщо не всі, то принаймні значну частку проблем, пов'язаних із якістю освіти, об'єктивністю оцінювання, корупцією тощо. Але згодом стає більш зрозумілим, що, як і будь-який інший інструмент, вони мають свою обмежену сферу застосування, мають як певні переваги перед іншими засобами контролю, так і істотні недоліки, що створює передумови для їх детального дослідження.

Аналіз досліджень і публікацій. Наукові методи в соціальній психології спрямовані на вивчення соціально-психологічних проявів особистості у міжособистісних відносинах, групових процесах та ін. Методи аналізу (діагностики) прояву в особистості певної якості або характеристики достатньо ґрунтовно висвітлені в наукових розвідках Г.Х. Валєєва [1], В.І. Загвязинського [4], В.В. Краєвського [6], П.І. Образцова [11] та багатьох інших учених у царині методології емпіричних досліджень.

Проблема мовної підготовки особистості знайшла своє відображення, зокрема, в роботах Г.Я. Данилевської-Бабій [2; 3], А. Літлджона (A. Littlejohn) [15], Д.С. Мацька [8], Д. Хікс (D. Hicks) [14]. Так, Г.Я. Данилевська-Бабій визначає способи врахування індивідуальних особливостей людини, що впливають на успішність оволодіння іноземною мовою [2, с. 12].

Проблема розробки тестів та їх застосування в практиці навчання іноземних мов досліджували вітчизняні та зарубіжні вчені В.А. Коккота [5], В.І. Кувшинов [7], Д.С. Мацько [8], Н.Г.Мотрюк [10], J. Clark, T. Hedge, K. Morrow, J. Oller та інші.

Проте, аналіз наукової літератури з фахової підготовки медпрацівників показав, що проблема діагностики мовної підготовки та рівня оволодіння іноземною мовою студентів-медиків характеризується недостатньою теоретичною розробленістю. Крім того, у більшості наукових розвідок мало уваги приділено питанню оволодіння іноземною мовою активним суб'єктом пізнання, розгляду мовлення як пізнавального процесу, що належить до цілісної пізнавальної сфери особистості, розвитку пізнавальної сфери шляхом іншомовного мовлення. Усе це свідчить про актуальність обраної теми, а відтак зумови-

ло вибір напряму дослідження у науковому і практичному аспектах.

Формулювання мети, завдань статті. Із огляду на вищевикладене завдання цієї статті полягають у розробці методичних рекомендацій з організації та проведення діагностики мовної підготовки та рівня оволодіння іноземною мовою студентів-медиків, а також в обґрунтуванні переваг використання тестових методів контролю знань студентів.

Виклад основного матеріалу. Навчання іноземним мовам має бути інтегрованим навчанням усім основним видам іншомовленнєвої діяльності: аудіюванню, читанню, мовленню і письму. І щоб дізнатися чи володіють студенти іноземною мовою необхідно здійснити точний і об'єктивний контроль під час якого і визначається рівень навчальних досягнень студентів із цього предмету [13, с. 98].

Контроль досягнень є експертизою досягнення специфічних цілей – контроль того, чого навчили. Тому він пов'язаний із потижневою/ семестровою роботою, підручником, навчальним планом. Контроль досягнень орієнтований на курс навчання. Він представляє внутрішню перспективу. Контроль володіння, навпаки, є експертизою/перевіркою того, що людина може робити/знати у зв'язку із застосуванням предмету в реальному світі. Він представляє зовнішню перспективу. Отже, контроль на заняттях іноземної мови може переслідувати різні цілі, однак у всіх випадках він не є самоціллю і носить навчальний характер, дозволяє удосконалювати процес навчання, замінювати малоефективні прийоми і способи навчання більш ефективними [10].

Для ефективної організації та проведення контролю необхідно чітко уявляти об'єкти контролю, які виступають критеріями оцінки рівня володіння іншомовною мовленнєвою діяльністю. Об'єктами контролю виступають навички і вміння мовлення, рівень володіння якими дозволяє студентам здійснювати іншомовну мовленнєву діяльність:

1) слухо-вимовні, лексичні, граматичні навички (мовна компетенція);

2) уміння здійснювати мовленнєву діяльність у говорінні, аудіюванні, читанні, письмі з урахуванням соціокультурних особливостей цих видів мовленнєвої діяльності (комунікативна компетенція) [10].

Залежно від ступеня навчання у вищому навчальному за-

кладі студент має оволодіти певним рівнем іншомовної комунікативної компетенції у межах засвоєного мовного та мовленнєвого матеріалу.

Якісні та кількісні показники володіння студентами іншомовним спілкуванням у різних видах мовленнєвої діяльності слугують критеріями оцінки їх відповідей, отриманих під час проведення контролю.

Так, у продуктивних видах мовленнєвої діяльності (говорінні, письмі) основними якісними показниками є: ступінь узгодженості висловлювань із заданою темою, ситуацією; повнота відображення ситуації; рівень і характеристика імпровізації у формулюванні висловлювань; правильність використання мовних засобів для оформлення висловлювань; різноманітність використання мовних засобів.

Кількісні показники включають: обсяг (кількість слів, речень) і швидкість (наявність пауз, повторень) усного або письмового висловлювання.

У рецептивних видах мовленнєвої діяльності (аудіюванні, читанні) основним якісним показником є ступінь розуміння (загальне, повне, детальне). Кількісними показниками є тривалість звучання тексту і темп мовлення – в аудіюванні, обсяг тексту – в читанні [7].

Сукупність наукових методів збирання, оброблення й аналізу соціально-психологічних фактів дає змогу реалізувати цілі та завдання соціально-психологічного дослідження. До головних методів соціально-психологічного дослідження належать: метод спостереження, метод опитування, метод групової оцінки особистості, метод експерименту, метод вивчення документів, метод соціометрії, метод тестування.

Ефективним засобом організації контролю у навчанні іноземної мови є саме метод тестування. За його допомогою встановлюють психологічні якості людини, наявність чи відсутність певних здібностей (дидактичних, комунікативних, організаційних), навичок, умінь. Тестовий контроль може забезпечити успішну реалізацію мети і всіх функцій контролю, а також задовольнити вимоги, що висуваються до якості контролю.

Російський вчений В.О. Коккота пропонує визначення тестового контролю або тестування у вузькому значенні як терміну, що позначає використання і проведення тесту, а в широкому – як сукупність етапів планування, складання, випробування тестів, обробки та інтерпретації результатів тестування [5, с.74].

За визначенням російської дослідниці С.К. Фоломкиної, тест (англ. test – проба, екзамен, випробування) – спеціально розроблені завдання і проблемні ситуації, використання яких у результаті кількісної та якісної оцінки може стати показником розвитку певних психологічних якостей, властивостей особистості [12, с. 12-16].

Сучасна психодіагностика використовує такі основні види тестів:

- тести інтелекту (задачі на логічні відношення, узагальнення, кмітливість);
- тести досягнень (йдеться про виявлення ступеня конкретних знань);
- особистісні тести (з метою вивчення характеристик особистості, її психологічних якостей);
- проєктивні тести (використовують у процесі дослідження властивостей і характеристик, в існуванні яких людина цілком не впевнена, не усвідомлює або не хоче визнавати у себе, наприклад, негативні риси, мотиви);
- тести креативності (за їх допомогою досліджують розвиток творчих здібностей) [7].

За формою тестові методи поділяють на вербальні, невербальні та змішані. Ефективність їх залежить від правильності використання тестів, дотримання умов психологічного тестування: правильно застосований тест дає змогу зібрати за короткий термін багато цінного матеріалу для якісного психологічного аналізу, що підвищує продуктивність дослідницької роботи.

Тест є основою для вирішення таких завдань, як [6, с. 134]: встановлення рівня сформованості знань студентів; виявлення мовних труднощів; здійснення контролю над рівнем засвоєння знань студентами; визначення подальшої спрямованості роботи зі студентами.

У навчанні іноземних мов застосовується лінгводидактичне тестування. Лінгводидактичним тестом називається підготовлений відповідно до певних вимог комплекс завдань, які пройшли попереднє випробування з метою визначення якісних показників і які дозволяють виявити в учасників тестування рівень їх мовної і/або комунікативної компетенції та оцінити результати тестування за заздалегідь встановленими критеріями [5, с. 78].

Основними ознаками якості лінгводидактичного тесту є *валідність, надійність, диференційна здатність, практичність та економічність*.

Валідність – характеристика тесту, яка показує, що саме вимірює тест і наскільки ефективно він це вимірює. Валідність тесту означає його придатність для визначення рівня володіння певними іншомовними мовленнєвими навичками і вміннями.

Надійність тесту визначається стабільністю його функції як інструмента вимірювання. Надійний тест дає приблизно однакові результати при повторному застосуванні.

Диференційна здатність – характеристика тесту, яка вказує на здатність даного тесту виявляти встигаючих і невстигаючих тестованих, тобто з достатнім і недостатнім рівнем володіння іншомовними навичками і вміннями.[9]

Практичність – характеристика тесту, яка визначає:

- а) доступність та посильність інструкцій тесту і змісту тестових завдань для розуміння тих, хто виконує Тест;
- б) простота організації проведення тестування в різних умовах;
- в) простота перевірки відповідей і визначення результатів та оцінки.

Економічність – характеристика тесту, яка передбачає мінімальні витрати часу, зусиль і коштів на підготовку тесту від планування до видання.

До переваг тестової методики слід віднести, по-перше, наявність чіткої та зрозумілої шкали для обробки результатів тесту, що дозволяє швидко обрахувати отримані дані. По-друге, за результатами тесту можна достатньо ясно зрозуміти прогалини в сформованості у студента іншомовної граматичної компетенції. По-третє, метод тестів може використовуватися також і в процесі діагностики сформованості у студентів-медиків умінь читання іншомовного тексту. За допомогою тестових питань викладач може проконтролювати рівень розуміння студентами прочитанного або почутого.

Ґрунтуючись на власному досвіді підготовки студентів-медиків зауважимо, що недоліками використання методу тестів є наступні аспекти:

- по-перше, при виконанні певних видів тестових завдань (наприклад, “заповнення пропусків”, “запитання із кількома варіантами відповідей”, “завдання на встановлення правильності тверджень” тощо) студенти можуть просто “вгадати” вірну відповідь;

- по-друге, при наданні відповіді (виконанні завдання) студенти можуть спиратися на думку одногрупників;

- по-третє, за результатами тесту неможливо перевірити всі види мовленнєвої діяльності (зокрема, продуктивні) [8, с. 141].

Отриманню об'єктивних даних про рівень володіння студентами німецькою мовою сприятиме, на наш погляд, використання у процесі діагностики мовної підготовки різноманітних дослідницьких методів, які дозволяють виявити рівень сформованості чотирьох видів мовленнєвої діяльності.

Так, одним із найбільш ефективних методів аналізу рівня мовної підготовки майбутніх фахівців виступає письмове тестування. У літературі з методології наукових досліджень письмове тестування трактується як дослідницький метод, який дозволяє опосередковано вивчити сформованість навичок, інтересів і здібностей людини на основі аналізу продуктів (результатів) її діяльності [4; 11].

Метод аналізу результатів діяльності може бути використаний у процесі діагностики рівня володіння письмом як складової мовної підготовки студента.

Найпоширенішими видами письмових тестів є: відкриті (для перевірки продуктивних навичок, де студенти самі формують відповідь), напіввідкриті (студенти самостійно формують відповідь в рамках чітко обумовленого контексту – речення з пробілами) та закриті (студенти повинні вибрати правильний варіант). Відкриті та напіввідкриті тести називають тестами з вільно конструйованими відповідями. [3, с. 15] Але при виконанні таких тестів існує суттєвий недолік: при перевірці у викладача виникають певні труднощі, якщо відповідь вірна, але містить граматичні та орфографічні помилки. Тому такі види тестів доцільніше використовувати у групах студентів з високим рівнем знань граматики, навиками говоріння та аудіювання. У закритих тестах набір відповідей для вибору містить, як правило, одну правильну відповідь.

Таким чином, на основі аналізу твору та виконаної письмово тестової роботи можна зробити висновок про рівень володіння студентом німецькою мовою.

Важливе значення для діагностики мовної підготовки студента-медика має перевірка навичок говоріння у формі бесіди. У науковій літературі бесіда розглядається як дослідницький метод, що вирізняється довільною побудовою, обміном думками, оцінками, пропозиціями. Під час бесіди викладач може виявити рівень володіння студента лексичним, граматичним матеріалом,

навичками спонтанного мовлення. Крім того, будучи за своєю природою діалогічною, бесіда може використовуватися і в аналізі рівня сформованості в молоді умінь аудіювання – розуміння сприйнятого на слух усного мовлення [1; 4].

Із огляду на проаналізований матеріал вважаємо, що процедура діагностики мовної підготовки студентів медичних вузів має складатися із двох етапів:

- I етап, який передбачає виконання студентом таких завдань: надання відповідей на питання за змістом прочитаного тексту; виконання тестових завдань з діагностики сформованості у студентської молоді німецькомовної граматичної компетенції; підготовка студентами твору (есе) за однією із запропонованих тем або в рамках заданого напрямку. Відведений час на виконання завдань першого етапу має становити 40-50 хвилин. Після того, як відведений час спливає, студенти здають викладачеві роботи;

- II етап: спонтанна бесіда студента із викладачем за однією з актуальних проблем сучасності.

Тестові завдання та твори студентів перевіряються викладачем до наступного після написання заняття. Оцінювання можливостей студента вести спонтанну бесіду за заданою темою здійснюється викладачем безпосередньо на занятті. Виявлення рівня мовної підготовки студентів-медиків здійснюється за результатами отриманих студентами балів (оцінок) за виконання усіх запропонованих завдань.

Для виведення оцінки успішності виконання тесту можна скористатися такою шкалою: 100%-90% правильних відповідей дорівнює оцінці “5”; 89%-75% – “4”, 74%-60% – “3”, 59%-30% – “2”, нижче 30% – “1”. Наприклад, якщо учень за правильні відповіді набрав 87 балів, йому виставляється оцінка “4” [10].

На основі вищевикладеного пропонуємо такі методичні рекомендації з організації та проведення діагностики мовної підготовки студентів медичних навчальних закладів:

- під час діагностики необхідно використовувати комплекс методів з метою аналізу рівня володіння студентом усіма видами мовленнєвої діяльності (аудіювання, читання, говоріння, письмо);

- діагностику доцільно проводити у два етапи. На першому етапі здійснюється читання студентом тексту з подальшою відповіддю на поставлені запитання, виконання тестових завдань із граматики, написання твору (есе). На другому етапі

відбувається спонтанна бесіда за однією із запропонованих тем;

- текст для читання має бути невеликим за обсягом і не містити складних для сприйняття мовленнєвих конструкцій, а питання з контролю прочитаного не повинні бути загальними (потребувати відповіді “Так” або “Ні”);
- тестові завдання з аналізу сформованості німецькомовної граматичної компетенції мають орієнтувати студента на самостійний пошук правильної відповіді;
- студенти повинні мати можливість вибору (видозмінення) теми свого письмового завдання, що безпосередньо пов'язані з їхньою майбутньою професією;
- спілкування (бесіда) має носити спонтанний характер, тема бесіди повинна бути цікавою та актуальною для студентської молоді та не перетинатися із тематикою письмових творчих робіт.

Висновки. На основі викладеного матеріалу можемо констатувати, що діагностика мовної підготовки виступає невід'ємною складовою системи професійної підготовки майбутніх медичних працівників. Важливе значення діагностика має насамперед для успішного викладання німецької мови, оскільки здійснений аналіз допомагає виявити прогалини у знаннях студентів і певним чином скорегувати програму навчання.

Проведене дослідження дає змогу підсумувати, що тест як система завдань специфічної форми і відповідного змісту є науково обґрунтованим інструментом оцінювання знань, умінь і навичок, допомагає здійснювати індивідуальний контроль результатів навчання студентів, мобільно керувати навчально-виховним процесом.

У ході дослідження з'ясовано, що порівняно із традиційними формами контролю знань тестування зазвичай виявляється більш ефективним методом, адже недостатньо лише оцінити рівень знань, потрібно також спрогнозувати, як студент зможе ці знання використати. Тобто, зростає роль психологічного тестування, виникає необхідність поєднати його з тестуванням рівня знань. Тоді результати виявляються більш об'єктивними, враховують не лише рівень та обсяг знань, а й особливості характеру студента.

Нами було доведено, що успішності діагностики мовної підготовки студентів з німецької мови засобами тестування сприяють: використання у процесі діагностики комплексної методики перевірки рівня володіння студентом всіма видами мовленнєвої

діяльності (аудіювання, читання, говоріння, письмо); проведення діагностики у два етапи; використання невеликого за обсягом та зрозумілого тексту для контролю читання; орієнтація тестових завдань на самостійний пошук студентом правильної відповіді; надання студентам можливості вибору теми свого письмового завдання; спонтанний характер бесіди та важливість для студентів теми останньої.

Перспективи. Окреслені нами методи діагностики мовної підготовки та рівня оволодіння іноземною мовою студентів-медиків не є вичерпними. Перспективою подальших досліджень є вдосконалення методики викладання іноземної мови на сучасному етапі та пошук ефективніших методів не лише навчання, а й перевірки знань, умінь і навичок студентів.

Література

1. Валеев Г.Х. Методология и методы психолого-педагогических исследований: Уч. пос. для студ. 3-5-х курсов пед. вузов по спец. "031000 – Педагогика и психология". – Стерлитамак: Стерл. гос. пед. ин-т, 2002.– 134 с.

2. Данилевська-Бабій, Г. Я. Розвивальний потенціал уроку іноземної мови / Г.Я. Данилевська-Бабій // Іноземні мови: Науково-методичний журнал. – К.: "Ленвіт", з 1994 р. – С. 12.

3. Данилевська-Бабій Г.Я. Врахування індивідуальних особливостей учнів у процесі навчання іноземної мови / Г.Я. Данилевська-Бабій // Іноземні мови. – 2001. – № 1. – С. 15.

4. Загвязинский В.И. Методология и методы психологопедагогического исследования: учеб. пособие для студ. высш. пед. учеб. заведений / В.И. Загвязинский, Р. Атаханов. – М.: Изд. центр "Академия", 2001. – 208 с.

5. Коккота В.А. Лингводидактическое тестирование / В.А. Коккота. – М.: Высшая школа, 1989. – 126 с.

6. Краевский В.В. Методология педагогики: Новый этап [текст]: учебное пособие для студентов вузов / В.В. Краевский, Е.В. Бережнова. – М.: Академия ИЦ, 2006. – 394 с.

7. Кувшинов В.И. Тестовый контроль в процессе обучения иностранным языкам. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://festival.1september.ru/articles/627981/>

8. Мацько Д.С. Діагностика мовної підготовки першокурсників – майбутніх учителів англійської мови початкової школи / Д.С. Мацько // Соціальна педагогіка: теорія та практика: Методичний журнал. – Луганськ, 2008. – 275 с.

9. Методологія і методи соціальної психології. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://studentam.net.ua/content/view/3171/86/>

10. Мотрюк Н.Г. Методи здійснення контролю рівнем володіння іноземною мовою студентів у виші. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/9_NND_2014/Philologia/5_163996.doc.htm

11. Образцов П.И. Методы и методология психолого-педагогического исследования [текст]: учебное пособие / П.И. Образцов. – СПб.: Питер, 2004. – 268 с.

12. Фоломкина С.К. Тестирование при изучении иностранного языка // Иностранные языки в школе. – 1986. – №2. – С. 12-16.

13. Щукін А.Н. Сучасні інтенсивні методи і технології навчання іноземним мовам: Навчальний посібник. – М.: Філоматіс, 2008. – 160 с.

14. Hicks D. Mixed Ability classrooms // Іноземні мови. – 2001. – № 2. – С. 28-29.

15. Littlejohn A. Writing 4 [Текст] / A. Littlejohn. – Cambridge University Press, 1994. – 96 p.

REFERENCES

1. Valeev G.X. Metodologiya i metody psychologo-pedagogicheskikh issledovanij: Uch. pos. dlya stud. 3-5-x kursov ped. vuzov po spec. "031000 – Pedagogika i psihologiya". – Sterlitamak: Sterl. gos. ped. un-t, 2002.– 134 s.

2. Danylevska-Babij G.Ya. Rozvyvalnyj potencial uroku inozemnoyi movy / G.Ya. Danylevska-Babij // Inozemni movy: Naukovo-metodychnyj zhurnal. – K.: "Lenvit", z 1994 r. – S. 12.

3. Danylevska-Babij G.Ya. Vraxuvannya indyvidualnyh osoblyvostej uchniv u procesi navchannya inozemnoyi movy / G.Ya. Danylevska-Babij // Inozemni movy. – 2001. – №1. – S. 15.

4. Zagvyazynskij V.Y. Metodologiya i metody psychologo-pedagogicheskogo issledovaniya: ucheb. posobie dlya stud. vyssh. ped. ucheb. zavedenij / V.Y. Zagvyazynskij, R. Ataxanov. – M.: Izd. centr "Akademiya", 2001. – 208 s.

5. Kokkota V.A. Lingvodidakticheskoe testirovanie / V.A.Kokkota. – M.: Vysshaya shkola, 1989. – 126 s.

6. Kraevskij V.V. Metodologiya pedagogiki: Novyj etap [tekst]: uchebnoe posobie dlya studentov vuzov / V.V. Kraevskij,

E.V.Berezhnova. – M.: Akademiya Y`Cz, 2006. – 394 s.

7. Kuvshinov V.I. Testovij kontrol v processe obucheniya inostrannym yazykam. – [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://festival.1september.ru/articles/627981/>

8. Matsko D.S. Diagnostyka movnoyi pidgotovky pershokursnykiv – majbutnix uchyteliv anglijskoyi movy pochatkovoyi shkoly / D.S. Matsko // Socialna pedagogika: teoriya ta praktyka: Metodychnyj zhurnal. – Lugansk, 2008. – 275 s.

9. Metodologiya i metody socialnoyi psyxologiyi. – [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://studentam.net.ua/content/view/3171/86/>

10. Motryuk N.G. Metody zdijsnennya kontrolyu rivnem volodinnya inozemnoyu movoyu studentiv u vyzi. – [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: http://www.rusnauka.com/9_NND_2014/Philologia/5_163996.doc.htm

11. Obratsov P.I. Metody i metodologiya psyxologo-pedagogicheskogo issledovaniya [tekst]: uchebnoe posobie / P.I. Obratsov. – S.Pb.: Piter, 2004. – 268 s.

12. Folomkina S.K. Testirovanie pri izuchenii inostrannogo yazyka // Inostrannye yazyki v shkole. – 1986. – №2. – S. 12-16.

13. Shchukin A.N. Suchasni intensyvni metody i texnologiyi navchannya inozemnym movam: Navchalnyj posibnyk. – M.: Filomatis, 2008. – 160 s.

14. Hicks D. Mixed Ability classrooms // Inozemni movy. – 2001. – № 2. – S. 28-29.

15. Littlejohn A. Writing 4 [Tekst] / A. Littlejohn. – Cambridge University Press, 1994. – 96 p.

LEVEL EVALUATING METHODS OF MEDICAL STUDENTS LANGUAGE PROFICIENCY

VAKHNOVAN M., teacher of the Department of Foreign Languages, Bogomolets National Medical University, Kiev, Ukraine

The development of guidelines for organizing and analyzing the medical students' language proficiency and the level of foreign language acquisition is offered, as well as the benefits of using the reasonable test methods of students' knowledge control are established in the article.

Keywords: *language proficiency, diagnostics, testing, method of knowledge control, level of foreign language acquisition.*